

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Petneházi és Balla Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Petneházi Zsigmond ügyvéd) által képviselt **I.rendű felperes neve(címe)** alatti lakos I.r., I.rendű felperes neve törvényes képviselő **(címe)** által képviselt **kk. II.rendű felperes neve (címe)** alatti lakos II.r. és **kk. III.rendű felperes neve (címe)** alatti lakos III.r. felperesnek - dr. Szkaliczki Zsolt ügyvédáltal képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I.r., **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II.r. és az **III.rendű alperes neve (címe)** alatti székhelyű III.r. alperesek ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása és kártérítés megfizetése iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2008. november 19. napján kelt 9.P.20.118/2008/15. számú ítélete ellen az I.r. felperes 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a kiegészítéssel **hagyja helyben**, hogy a le nem rótt 90.000.- (kilencvenezer) Ft elsőfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Kötelezi az I.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., II. és III.r. alperesek részére személyenként 10.000.- (tízezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 48.000.- (negyvennyolcezer) Ft másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A kiskorú II. és III.r. felpereseket édesanyjuk, az I.r. felperes a III.r. alperesi óvodába íratta be 2006. év őszén. Az I.r. alperes az óvoda vezető óvónője, míg a II.r. alperes az intézményben óvónőként dolgozik.

A II.r. felperest 2007. év nyarán az óvoda udvarán egy darázs megcsípte, a sérülést az óvónők borogatással látták el. Az I.r. felperes és élettársa kifogásolta, hogy a csípést nem kezelték Fenistil géllal, illetve nem adtak a gyermeknek Calcium pezsgőtablettát. A II. r. felperesnél a darázscsípés enyhe mértékű allergiás reakciót, bokáján duzzadást váltott ki, amely orvosi ellátást nem igényelt.

Az I.r. felperes 2007. október 5. napján panasszal fordult a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogok Országgyűlési Biztosához azzal, hogy a III.r. alperesi óvoda óvónői a II.r. és a III.r. felperéseket fejfelé a kukába lógatták és a pincébe zárták, nem megfelelően látták el az erre allergiás gyermeke darázscsípését. Panaszában előadta, hogy az I. r. alperes elzárkózott ezen problémák megbeszélése elől, ezért a gyermekeket 2007. október 5. napjától másik óvodába íratta. A lefolytatott vizsgálat során diszkrimináció, illetve jogsértés nem került megállapításra. Az I.r. alperes felajánlotta az I.r. felperesnek, hogy a gyermekeket visszaveszik az óvodába, de ettől az I.r. felperes elzárkózott.

Az I.r. felperes 1998. februárjában a II. és III.r. felperéseket elvitte az ... Gyermejkölési Központjának pszichológusához. Az elvégzett vizsgálat alapján pszichés traumára utaló jel nem volt kimutatható.

Az önkormányzati óvoda, ahová az I.r. felperes a gyermekeket íratta, távolabb található lakóhelyüktől, mint a III.r. alperesi óvoda. Az I.r. felperest tüdőbetegséggel gyógykezelik.

Az I.r. felperes keresetében 800.000.- Ft nem vagyoni kártérítés egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alperéseket arra hivatkozással, hogy a II.r. és a III.r. felperéseket az óvónők magatartása miatt a III.r. alperesi óvodában ért pszichés károsodással összefüggésben másik óvodába kellett íratni, a távolabbi óvodába hosszabb utat kell megtennie, ami - betegségére is tekintettel - fizikailag megterheli, emiatt őt nem vagyoni kár érte.

A II. és a III.r. felperések - törvényes képviselőjük útján - annak megállapítását kérték, hogy az alperések megsértették személyiségi jogaikat, mert hátrányos faji megkülönböztetést alkalmaztak velük szemben, személyi szabadságukban őket jogellenesen korlátozták, testi épségüket is megsértették. Ezen kereseti kérelmet a törvényes képviselő egyrészt azzal indokolta, hogy az I.r. alperes azt a valótlan állítást közölte vele 2007. év őszén, hogy a II. és III.r. felperések ennivaló után kutatnak más gyermekek táskájában, másrészt, hogy a II.r. alperes bántalmazta, kukába lógatta, illetve a pincébe zárta őket. A jogsértés folytán elégtétel adására kérték kötelezni az alperéseket a helyi lapban a jogsértést elismerő tartalmú nyilatkozat közzétételével.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte az I.r. felperest az alperesek javára személyenként 10.000.- Ft perköltség megfizetésére. Határozatának indokolása szerint a felpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a keresetben állított személyiségi jogait az alperesek megsértették. A bizonyítékok mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy a felperesek bizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget. Rámutatott, az I.r. felperes élettársának - aki a II. és a III.r. felperesek édesapja -, **tanú1-nek** a tanúvallomása a közeli hozzátartozói kapcsolatra figyelemmel egyéb bizonyíték hiányában a kereseti előadás alátámasztására nem alkalmas. **tanú2** érdektelen tanú pedig az I.r. felperestől szerzett tudomással rendelkezik. **tanú3** és **tanú4** ugyancsak az I.r. felperestől szerzett ismeretekkel bírnak az eseményekről, ezért miután az akadályoztatásuk miatt a tárgyaláson nem tudtak megjelenni, szükségtelennek ítélte ismételt megidézésüket, és meghallgatásukat mellőzte. Megállapította, a felperesek előadását nem támasztotta alá a kisebbségi jogok biztosa által lefolytatott vizsgálat eredménye sem. Ezt meghaladóan rámutatott arra, hogy az I.r. felperes és az élettársa a jogsértés időpontját eltérően jelölték meg. Jelentőséget tulajdonított annak a körülménynek, hogy az I.r. felperes az állítása szerinti események megtörténtének időpontjában azt az óvodában nem jelezte, minden előzmény nélkül 2007. október elején másik óvodába íratta át a gyermekeket és csak ezt követően kezdeményezett eljárást az alperesek ellen. Cáfolta továbbá a felperesi előadást **tanú5** óvónő tanúvallomása is. A pszichológusi feljegyzés a II. és a III.r. felperesek kapcsán pszichés traumát nem igazolt, ezért nem foganatosította a további pszichológus szakértői vélemény beszerzésére irányuló bizonyítási indítványt. Nem találta bizonyítottnak azt sem, hogy az I.r. alperes azt az állítást tette, miszerint a II. és a III.r. felperesek más gyermekek táskájából kiveszik az abban található élelmet.

Az ítélet ellen a felperesek éltek fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet keresetük szerinti megváltoztatását kérték. Jogi álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból téves jogi következtetés levonásával állapította meg, hogy a felperesek személyiségi jogát az alperesek nem sértették meg és kártérítésre emiatt nem jogosultak.

A jogi képviselő fellebbezéséhez csatolt I.r. felperes személyes nyilatkozatában kifogásolta a perköltségben való marasztalásukat. Valótlannak minősítette a **tanú5** tanú vallomásában előadottakat. Álláspontja szerint a két megidézett tanú a bíróságon azért nem jelent meg, mert félnek, kiderül az, hogy az óvodában valóban faji megkülönböztetés valósult meg. Hivatkozott arra, az elsőfokú eljárásban

előadottak alapján egyértelműen megállapítható, hogy a darázscsípés kapcsán gyermeke veszélyeztetett volt amiatt, hogy nem megfelelő kezelésben részesült. Kérte, hogy a bíróság szerezzé be az ombudsmanhoz írt levelét, ez ugyanis alátámasztja perbeli előadását. Álláspontja szerint az a magatartás, amelyre keresetében hivatkozott, nevezetesen, hogy kukába lógatták, illetve pincébe zárták gyermekeit, „koksolták” az egyikük fejét és azt állították róluk, hogy mások táskájából ennivalót vesznek ki, egyértelműen megalapozza a jogsértést.

Az ítélet ellen benyújtott II. és III.r. felperesi fellebbezést az elsőfokú bíróság jogerős végzésével elutasította.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az I.r. felperes perköltségben való marasztalását kérték.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló, határozatát a jogszabályoknak megfelelően megindokolta. Eljárása során az anyagi és az eljárási szabályok betartásával járt el. Az I.r. felperes fellebbezésében nem jelölt meg olyan tényt vagy körülményt, amit az elsőfokú bíróság ítéletében nem értékelt. Erre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

A fellebbezés folytán az alábbiakat emeli ki:

A I. r. felperes nem vagyoni kártérítés iránti igényét arra alapította, hogy a gyermekeit, a II. és a III.r. felpereseket ért jogsértés következményeként lényegében az egészséghez való joga sérült azzal, hogy távolabbi óvodába kell hordania gyermekeit, ez ugyanis tüdőbetegsége miatt fokozott fizikai megterhelést jelent számára. Ebből következően az I.r. felperes keresete feltételezi a II. és a III.r. felperesek vonatkozásában a jogsértés megállapítását.

Az elsőfokú bíróság a II. és a III.r. felperesek erre irányuló keresetét elutasította, fellebbezésük jogerős elutasítása folytán az elsőfokú ítélet erre vonatkozó rendelkezése jogerőre emelkedett (Pp. 229. § (1) bekezdés). Az anyagi jogerő folytán a peresített jogviszony alapján a feleket megillető jogokat és az őket terhelő kötelezettségeket végérvényesen meghatározottnak kell tekinteni. A jogerős ítéletben elbírált jogot többé nem lehet vitássá tenni. A bíróságok és más hatóságok későbbi döntésüknél a jogerős határozatot kötelesek alapul venni. Ebből pedig az

következik, hogy az I.r. felperes fellebbezése folytán az ítéltábla nem bírálhatja felül az elsőfokú ítéletnek azon rendelkezését, miszerint nem bizonyított a keresetben állított jogsértés megtörténte. A fentebb írtak alapján a II. és a III.r. felperesek terhére megvalósult jogsértés hiányában az alperesek kártérítési felelőssége sem áll fenn az I.r. felperest ért esetleges nem vagyoni hátrány tekintetében. A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla csupán megjegyzi, helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperesek a keresetük szerinti személyiségi jogsértést bizonyítani nem tudták, sem a tanúvallomások, sem a lefolytatott ombudsmani vizsgálat alapján a jogsértés ténye nem igazolható, pszichés traumára utaló jelet a II. és a III.r. felperesek vizsgálatát végző pszichológus sem állapított meg.

Az I.r. felperes keresetének elutasítása folytán pervesztes lett, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján helytállóan kötelezte az alperesek perköltségének a megfizetésére, az összegszerűségében sem eltúlzott, így alaptalanul sérelmezte a fellebbezés az elsőfokú ítélet erre vonatkozó rendelkezését.

Az I.r. felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a már hivatkozott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesek - jogi képviselettel felmerült és a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet alapján megállapított - másodfokú perköltségének megfizetésére. A személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli.

S z e g e d , 2009. április 29.

Dr.Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr.Ocskó Erzsébet sk. .Kasza Ferenc sk.
előadó bíró táblabíró